บทเทศน์และข้อคิด วันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 2026

บทอ่าน: วิวรณ์ 20:1-4, 11–21:2 และ ลูกา 21:29-33

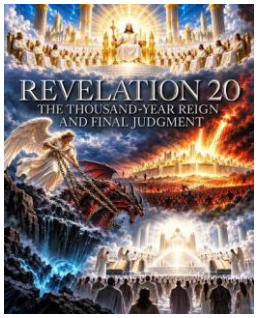

"เมื่อทุกสิ่งผ่านพ้นไป สิ่งใดจะคงอยู่ให้เราอีก?"

สาระสำคัญ: พระวาจาของพระเจ้ามิได้เชื้อเชิญให้เราหวาดกลัววันสิ้นโลก ***แต่ให้เราดำเนินชีวิตด้วยความหวัง รู้จักอ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลา และเลือกลงทุนชีวิตในสิ่งที่มีคุณค่านิรันดร*** *เพราะการสิ้นสุดของโลกเก่ามิใช่จุดจบของความหวัง แต่เป็นการเริ่มต้นสิ่งใหม่ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้*

1. เมื่อกระดาษหรือแผ่นหนังใช้จดบันทึกเสื่อมสลาย แต่พระวาจายังคงอยู่

ในโลกของโบราณคดีและประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ มีเอกสารโบราณที่น่าทึ่งฉบับหนึ่งเรียกว่า "โคเด็กซ์ ไซไนติกุส/**Codex Sinaiticus**" เป็นพระคัมภีร์ภาษากรีกที่เขียนด้วยมือบนแผ่นหนังสัตว์ตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 หรือประมาณ 1,600–1,700 ปีมาแล้ว ต้นฉบับนี้มีทั้ง*พระวรสารของนักบุญลูกาและหนังสือวิวรณ์*ที่เราได้ฟังในวันนี้ ปัจจุบันส่วนต่าง ๆ ของต้นฉบับถูกเก็บรักษาไว้ในสี่สถานที่ในสี่ประเทศ ได้แก่ *1) หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ (British Library) กรุงลอนดอน, หอสมุดมหาวิทยาลัยไลพ์ซิก (Leipzig University Library) เยอรมานี, 3) หอสมุดแห่งชาติรัสเซีย (National Library of Russia) เมืองเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก 4) อารามนักบุญคาทารีนา (Saint Catherine's Monastery) บริเวณเชิงเขาซีนาย อียิปต์* และต่อมาในปี ค.ศ. 2009 ได้มีการนำภาพถ่ายดิจิทัลของต้นฉบับเหล่านี้มารวมกันเพื่อให้คนทั่วโลกสามารถศึกษาได้ ตลอดระยะเวลากว่า 16 ศตวรรษ จักรพรรดิมากมายสิ้นพระชนม์ อาณาจักรต่าง ๆ ล่มสลาย พรมแดนประเทศเปลี่ยนแปลง อารยธรรมรุ่งเรืองแล้วเสื่อมถอย แม้แต่แผ่นหนังที่ใช้บันทึกพระวาจาก็ยังชำรุดไปตามกาลเวลา แต่พระวาจาที่บันทึกอยู่บนนั้นยังคงได้รับการประกาศในวัดของเราเช้าวันนี้!

พระเยซูเจ้าตรัสในพระวรสารวันนี้ว่า **"ฟ้าและแผ่นดินจะสูญสิ้นไป แต่วาจาของเราจะไม่สูญสิ้นไปเลย"** (ลก 21:33)

มนุษย์พยายามสร้างสิ่งที่คงอยู่ตลอดกาล แต่พระเจ้าประทานสิ่งที่เป็นนิรันดรให้แก่มนุษย์แล้ว นั่นคือ**พระวาจาและความรักของพระองค์**

2. หนังสือวิวรณ์: พระเจ้าทรงเป็นผู้เขียนบทสุดท้ายของประวัติศาสตร์

บทอ่านจากหนังสือวิวรณ์วันนี้เต็มไปด้วยภาพสัญลักษณ์อันน่าทึ่ง *ทั้งมังกร โซ่ตรวน เหวลึก ระยะเวลาหนึ่งพันปี พระบัลลังก์สีขาว และหนังสือแห่งชีวิต* เกร็ดความรู้ทางพระคัมภีร์ที่น่าสนใจว่า ตัวเลขหนึ่งพันปีในหนังสือวิวรณ์ไม่จำเป็นต้องเข้าใจว่าเป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีตามปฏิทิน แต่เป็นภาษาสัญลักษณ์ที่สื่อถึงระยะเวลาอันยาวนานและความบริบูรณ์ภายใต้แผนการของพระเจ้า พระศาสนจักรไม่ได้สอนให้เราคำนวณวันสิ้นโลกจากตัวเลขเหล่านี้ แต่ให้เรามั่นใจในชัยชนะของพระเยซูคริสตเจ้าเหนือบาปและความชั่วร้าย (เทียบ CCC 676)

นักบุญยอห์นกำลังบอกคริสตชนที่เผชิญการเบียดเบียนว่า อย่าคิดว่าความชั่วร้ายจะครองโลกตลอดไป อย่าคิดว่าผู้มีอำนาจจะสามารถทำทุกสิ่งตามใจชอบโดยไม่ต้องรับผิดชอบ และอย่าคิดว่าการเสียสละของผู้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าจะสูญเปล่า มังกรถูกล่ามโซ่ ความตายถูกพิพากษา และผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเยซูคริสตเจ้าได้รับชีวิต สิ่งที่งดงามที่สุดคือ นิมิตนี้ไม่ได้จบลงด้วยภาพของความพินาศ แต่จบลงด้วยภาพของฟ้าใหม่แผ่นดินใหม่ และนครเยรูซาเล็มใหม่ที่งดงามดุจเจ้าสาวที่เตรียมตัวพบเจ้าบ่าว **พระเจ้าไม่ได้ทรงเขียนบทสุดท้ายของประวัติศาสตร์ด้วยความตาย แต่ด้วยชีวิต ไม่ใช่ด้วยความพินาศ แต่ด้วยความหวัง**

3. ต้นมะเดื่อ: จงมองหาสัญญาณแห่งความหวัง

ในพระวรสาร พระเยซูเจ้าทรงใช้ภาพธรรมชาติที่เรียบง่าย คือ **ต้นมะเดื่อ** เนื่องจากว่าต้นมะเดื่อในดินแดนปาเลสไตน์เป็นไม้ผลัดใบ เมื่อผ่านฤดูหนาว กิ่งก้านที่ดูแห้งแล้งและไร้ชีวิตก็เริ่มแตกยอดอ่อน เป็นสัญญาณว่าฤดูร้อนกำลังใกล้เข้ามา **สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราคือ ให้รู้จักมองเห็นการเริ่มต้นใหม่ แม้ท่ามกลางสิ่งที่ดูเหมือนกำลังสิ้นสุดลง คนหนึ่งมองต้นไม้ที่ไร้ใบแล้วเห็นความตาย แต่อีกคนหนึ่งมองต้นไม้ต้นเดียวกันแล้วเห็นฤดูกาลใหม่ที่กำลังจะมาถึง นี่คือสายตาแห่งความเชื่อ!**

ทุกวันนี้เราเปิดโทรศัพท์ขึ้นมาก็พบข่าวสงคราม ความขัดแย้ง ภัยธรรมชาติ ปัญหาเศรษฐกิจ ความแตกแยกในสังคม และความไม่แน่นอนของอนาคต แต่ท่ามกลางข่าวร้ายเหล่านั้น ยังมีคนที่เสียสละช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีคนหนุ่มสาวอุทิศตนเพื่อสังคม มีคนให้อภัยศัตรู มีครอบครัวที่กลับมาคืนดีกัน และมีผู้คนที่ค้นพบพระเจ้าอีกครั้ง

หลังจากหลงทางไปนาน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นยอดอ่อนของต้นมะเดื่อ เป็นเครื่องหมายเล็ก ๆ แห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า **ความหวังแบบคริสตชนมิใช่การปฏิเสธความมืด แต่เป็นความมั่นใจว่าความมืดจะไม่มีวันเอาชนะแสงสว่างได้อย่างเด็ดขาด**

4. อยากเล่าให้ฟังแบบเบา ๆ

ชายคนหนึ่งเสียชีวิตและเดินทางไปถึงประตูสวรรค์ นักบุญเปโตรเปิดหนังสือแห่งชีวิตเพื่อตรวจสอบเรื่องราวของเขา ชายคนนั้นรีบบอกว่า “ท่านนักบุญเปโตรครับ ผมมี FC ผู้ติดตามในโซเชียลมีเดียตั้งหนึ่งแสนคน!” นักบุญเปโตรตอบว่า “ดีมาก แล้วมีสักกี่คนที่ได้รู้จักพระเจ้าผ่านทางชีวิตของคุณ?” ชายคนนั้นตอบต่อว่า “ผมมีรูปภาพสวย ๆ ในโทรศัพท์เป็นหมื่นรูปเลยนะครับ” นักบุญเปโตรถามว่า “แล้วคุณเคยทำให้ใครยิ้มจากใจได้จริง ๆ สักกี่คน?” ชายคนนั้นยังไม่ยอมแพ้ “ผมมีบัญชีเงินฝากหลายบัญชีเลยนะครับ!” นักบุญเปโตรจึงตอบว่า **“ขอโทษด้วยนะ ที่นี่เราไม่ได้ตรวจสอบยอดเงินคงเหลือ แต่เราตรวจสอบยอดความรักความเมตตาที่คุณได้มอบให้ผู้อื่น!”**

ในบทอ่านวันนี้ นักบุญยอห์นเห็นหนังสือแห่งชีวิตเปิดออก และมนุษย์ได้รับการพิพากษาตามกิจการของตน **ในวันนั้นสิ่งสำคัญมิใช่ว่าเราสะสมอะไรไว้มากมายเพียงใด แต่คือเราได้ตอบสนองต่อพระหรรษทานของพระเจ้าด้วยความรักมากเพียงใด** เรามักกังวลว่าชื่อของเราจะหายไปจากความทรงจำของมนุษย์ แต่สิ่งที่เราควรใส่ใจมากกว่าคือ **การดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์เพื่อให้ชื่อของเราจารึกอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเจ้า**

5. ข้อคิดสำหรับพระศาสนจักรและชุมชนความเชื่อของเรา (Koinonia)

อีกเพียงสองวัน เราจะเริ่มต้นปีพิธีกรรมใหม่ด้วยเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า (Advent) พระศาสนจักรจึงเชื้อเชิญให้เราทบทวนชีวิตก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ฤดูกาลใหม่ สำหรับชุมชนวัดเซนต์จอห์นของเราที่กำลังเตรียมฉลองครบรอบ 40 ปี เรามีความยินดีที่ได้บูรณะอาคารสถานที่ ฟื้นฟูหอระฆังหลังจากหยุดตีมาเกือบ 20 ปี และจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ให้สง่างามสมกับเป็นบ้านของพระเจ้า แต่ขณะเดียวกัน เราก็ต้องไม่ลืมการบูรณะที่สำคัญยิ่งกว่า นั่นคือ ***การบูรณะจิตใจของเราแต่ละคน***

- *หากระฆังที่เงียบหายไปนานสามารถกลับมาส่งเสียงได้อีกครั้ง ความเชื่อที่เงียบหายไปจากหัวใจของเราก็ควรกลับมามีชีวิตใหม่เช่นกัน*
- *หากเราสามารถซ่อมแซมอาคารวัดที่ชำรุดได้ เราก็ควรซ่อมแซมความสัมพันธ์ที่แตกร้าวกับเพื่อนพี่น้องได้เช่นกัน*

- *หากเราสามารถจุดไฟให้ไม้กางเขนส่องสว่างได้ เราก็ควรทำให้แสงสว่างแห่งพระเยซูเจ้าปรากฏในชีวิตของเราด้วย*

ความงดงามที่แท้จริงของพระศาสนจักรไม่ได้วัดจากความสง่างามของอาคารวัดเพียงอย่างเดียว แต่วัดจากความรัก ความเป็นหนึ่งเดียวกัน (*Koinonia*) และจิตตารมณ์แห่งการรับใช้ (*Diakonia*) ของบรรดาสัตบุรุษ พระศาสนจักรที่มีชีวิต คือ**พระศาสนจักรที่ทำให้ผู้หมดหวังมองเห็นยอดอ่อนของต้นมะเดื่ออีกครั้ง**

6. สรุปข้อคิดสำหรับวันนี้: จงเลือกสิ่งที่จะไม่สูญสลาย

วันหนึ่งบ้านที่เราสร้างจะเป็นของคนอื่น เงินที่เราสะสมจะตกไปอยู่ในมือของคนอื่น ตำแหน่งที่เราเคยดำรงจะมีคนอื่นเข้ามาแทนที่ และแม้แต่ใบหน้าของเราก็อาจเลือนหายไปจากความทรงจำของผู้คน แต่ไม่มีการกระทำแห่งความรักใดที่เรามอบให้ด้วยใจจริงจะสูญเปล่าในสายพระเนตรของพระเจ้า ก่อนสิ้นปีพิธีกรรมนี้ *ขอให้เราถามตนเองสักสามคำถาม วันนี้มีใครที่เราควรให้อภัย แต่ยังไม่ได้ให้อภัย? มีความดีอะไรที่เราตั้งใจจะทำ แต่ยังผลัดวันประกันพรุ่ง? และมีสิ่งใดในชีวิตที่เรายึดติดมากเกินไป จนลืมพระเจ้าผู้ทรงเป็นนิรันดร? อย่ารอให้ถึงวันสุดท้ายของโลกจึงจะเริ่มต้นเป็นคนใหม่ เพราะพระเจ้าประทานโอกาสให้เราเริ่มต้นใหม่ในวันนี้แล้ว* **เราอาจหยุดยั้งกาลเวลาไม่ได้ แต่เราสามารถใช้เวลาที่เหลืออยู่สร้างสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับนิรันดรได้ ฟ้าและแผ่นดินจะผ่านพ้นไป แต่พระวาจาของพระเจ้าจะคงอยู่ ความรักของพระองค์จะคงอยู่ และผู้ที่ฝากชีวิตไว้ในพระองค์จะมีความหวังเสมอ**

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอห์น ลาดพร้าว “Koinonia of Saint John”

ถ้าหากท่านพอมีเวลาอ่าน ผมขอแบ่งปันเกร็ดความรู้เพิ่มเติมที่คิดว่าน่าสนใจ

นอกเหนือจากการแบ่งปันข้างต้น ยังมีประเด็นทางเทววิทยาที่น่าสนใจอีกบางประเด็นที่เป็นความรู้และข้อคิดที่ดี

เรื่องแรก

ประเด็น	ความหมาย
หนังสือแห่งชีวิต (Liber Vitae)	เมืองในสมัยโบราณมีทะเบียนรายชื่อพลเมือง พระคัมภีร์ใช้ภาพนี้สื่อถึงการเป็นประชากรของพระเจ้า พบได้ตั้งแต่อพยพ 32:32-33 และดาเนียล 12:1

ทะเลจะไม่มีอีกต่อไป (วว 21:1)	ในโลกสัญลักษณ์ของพระคัมภีร์ ทะเลมักสื่อถึงความโกลาหล ภยันตราย และอำนาจที่คุกคามมนุษย์ การไม่มีทะเลจึงสื่อถึงชัยชนะเหนืออำนาจเหล่านั้น มิใช่เพียงคำอธิบายทางภูมิศาสตร์
ฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่	พระศาสนจักรมีความหวังในการกลับคืนชีพและการฟื้นฟูสิ่งสร้างทั้งมวล มิใช่เพียงการหลบหนีออกจากโลกวัตถุ (CCC 1042–1048)

นอกจากนี้ พระสันตะปาปาฟรานซิส ในการภาวนาบททูตสวรรค์แจ้งข่าว (Angelus) เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2024 ทรงให้ข้อคิดเกี่ยวกับพระวรสารลักษณะเดียวกันว่า **วิกฤตการณ์และความล้มเหลวสอนให้เราจัดลำดับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เพราะแม้สิ่งต่าง ๆ จะผ่านพ้นไป แต่พระเยซูคริสตเจ้ายังคงอยู่ และพระเจ้าทรงเตรียมอนาคตแห่งชีวิตและความยินดีไว้สำหรับเรา อย่าใช้ชีวิตทั้งชีวิตสะสมสิ่งที่จะต้องทิ้งไว้ในโลก จนลืมสะสมความรักที่จะมีคุณค่าในนิรันดร**

เรื่องที่สอง

ตามที่เขียนไว้ข้างต้น ต้นฉบับพระคัมภีร์โบราณ **Codex Sinaiticus** (โคเด็กซ์ ไซนายติคุส) ซึ่งมีอายุประมาณ 1,600–1,700 ปี ปัจจุบันได้รับการเก็บรักษาไว้ใน 4 ประเทศ ได้แก่ **สหราชอาณาจักร เยอรมนี รัสเซีย และอียิปต์** ความสำคัญของต้นฉบับเหล่านี้คือ เป็นหนึ่งในต้นฉบับพระคัมภีร์ที่เก่าแก่ที่สุดในโลก และเป็นต้นฉบับเก่าแก่ที่สุดที่ยังหลงเหลืออยู่ซึ่งมีพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ครบถ้วนทั้ง 27 เล่ม เมื่อวันที่ 9 มีนาคม ค.ศ. 2005 สถาบันทั้งสี่แห่งได้ลงนามในข้อตกลงร่วมกัน เพื่ออนุรักษ์และถ่ายภาพต้นฉบับทั้งหมด และในปี ค.ศ. 2009 ก็สามารถนำส่วนต่าง ๆ มารวมกันในรูปแบบดิจิทัลได้สำเร็จ (สามารถเข้าชมต้นฉบับจริงได้ที่เว็บไซต์ www.codexsinaiticus.org)

ข้อคิดนำมาไตร่ตรอง: เรื่องนี้ยังมีมิติทางเทววิทยาที่น่าสนใจเกี่ยวกับความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชนด้วย เพราะสังเกตว่าต้นฉบับพระคัมภีร์เล่มเดียวกันถูกแยกออกไปอยู่ในสี่ประเทศ แต่ในที่สุดมนุษย์ก็ร่วมมือกันนำส่วนต่าง ๆ กลับมารวมเป็นหนึ่งเดียวในรูปแบบดิจิทัล แล้วเหตุใดบรรดาคริสตชนที่มีพระวาจาของพระเจ้าองค์เดียวกัน จึงยังปล่อยให้หัวใจของเราแตกแยกกัน? หากมนุษย์สามารถนำแผ่นหนังที่มีอายุกว่า 1,600 ปีกลับมารวมกันได้ เหตุใดเราจึงไม่สามารถนำหัวใจที่แตกแยกกลับมา

คืนดีกันด้วยความรักของพระเยซูเจ้า? แผ่นหนังอาจฉีกขาดได้ พรมแดนอาจแบ่งแยกมนุษย์ได้ แต่พระวาจาของพระเจ้ายังคงเรียกร้องให้เรากลับมาเป็นหนึ่งเดียวกันเสมอ นี่เป็นภาพสะท้อนของ **KOINONIA — ความเป็นหนึ่งเดียวในพระเยซูคริสตเจ้า** ที่งดงามมาก

เรื่องที่สาม

ในยุคนี้มีนักพระคัมภีร์ไบเบิ้ลบางนิกาย (บางลัทธิ) มักชอบพยากรณ์หรือทำนายวันเวลาสิ้นโลก โดยที่อ้างอิงถึง “ต้นมะเดื่อในอิสราเอล” กำลังหมดอายุขัย วันสิ้นโลกหลายท่านฟังแล้วดูน่ากลัว เรื่องนี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจมากในวงการศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับ **อวสานกาล (Eschatology)** โดยเฉพาะในกลุ่มนักตีความพระคัมภีร์บางกลุ่ม ซึ่งมีทฤษฎีหนึ่งที่เรียกว่า **The Fig Tree Generation — คนรุ่นแห่งต้นมะเดื่อ** นักตีความบางกลุ่มเชื่อมโยงต้นมะเดื่อกับการฟื้นฟูชาติอิสราเอล และนำอายุขัยของ*มนุษย์หนึ่งชั่วอายุคนมาคำนวณช่วงเวลาที่พระเยซูคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมา* **อย่างไรก็ตาม ต้องแยกแยะระหว่างสิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสจริง ๆ กับสมมติฐานของนักตีความพระคัมภีร์บางกลุ่ม เพราะทั้งสองอย่างไม่เหมือนกัน**

1. ทฤษฎีต้นมะเดื่อกับการสิ้นโลกมีที่มาอย่างไร?

ทฤษฎีนี้มีพื้นฐานมาจากพระคัมภีร์สามตอน ได้แก่ ...

มัทธิว 24:32-35; มาระโก 13:28-31; ลูกา 21:29-33

โดยเฉพาะพระดำรัสของพระเยซูเจ้าที่ว่า จงเรียนรู้จากต้นมะเดื่อ เมื่อกิ่งเริ่มอ่อนและแตกใบ ท่านทั้งหลายก็รู้ว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว และพระดำรัสที่ว่า คนในชั่วอายุนี้จะไม่ล่วงลับไปก่อนที่เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น นักตีความบางกลุ่มนำข้อความนี้ไปเชื่อมโยงกับหนังสือโฮเชยา 9:10 และเยเรมีย์ 24 ซึ่งใช้ผลมะเดื่อเป็นภาพสัญลักษณ์ของประชากรอิสราเอล จากนั้นจึงตั้งสมมติฐานว่า

- **ต้นมะเดื่อ** หมายถึง อิสราเอล

- **การแตกใบใหม่** หมายถึง การสถาปนารัฐอิสราเอลเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1948
- **คนหนึ่งชั่วอายุ** หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เหตุการณ์ดังกล่าวจนถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสตเจ้า

แนวคิดนี้เป็นสมมติฐานที่ยังคงเป็นข้อถกเถียง แม้ในหมู่นักอธิบายพระคัมภีร์บางกลุ่ม

2. ทำไมบางคนจึงพูดถึงปี ค.ศ. 2028? ที่จะสิ้นโลก

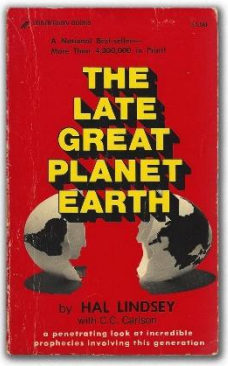

*ผู้ที่ทำให้ทฤษฎีนี้แพร่หลายอย่างมากคือ **Hal Lindsey** นักเขียนคริสตชนชาวอเมริกัน ผู้เขียนหนังสือ The Late Great Planet Earth ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1970*

เขาเคยเสนอสมมติฐานว่าหนึ่งชั่วอายุคนอาจหมายถึงประมาณ 40 ปี นับจากปี 1948 ต่อมามีผู้นำสดุดี 90:10 ซึ่งกล่าวถึงอายุขัยของมนุษย์ 70–80 ปี มาใช้คำนวณแทน

การคำนวณตามสมมติฐานต้นมะเดื่อ

เริ่มนับจาก ค.ศ. 1948 อายุขัย 40 ปี

ค.ศ. 1988 ปีดังกล่าวผ่านพ้นไปแล้ว อายุขัย 70 ปี

ค.ศ. 2018 ปีดังกล่าวผ่านพ้นไปแล้ว อายุขัย 80 ปี

ค.ศ. 2028 เป็นสมมติฐานที่บางกลุ่มกำลังกล่าวถึง ตัวเลขเหล่านี้เป็นเพียงผลจากการตั้งสมมติฐานของมนุษย์ ไม่ใช่กำหนดการที่พระคัมภีร์ระบุไว้

ที่น่าสังเกตคือ **เมื่อเวลาที่คาดการณ์ไว้ผ่านพ้นไป ก็มีการขยายระยะเวลาของคำว่า “หนึ่งชั่วอายุคน” ออกไปอีก**

3. ข้อสังเกตทางพระคัมภีร์ที่สำคัญมาก

ประเด็นที่น่าสนใจเป็นพิเศษในพระวรสารของนักบุญลูกาที่เราจะอ่านวันพรุ่งนี้ (27 พฤศจิกายน 2026) คือ ลูกา 21:29 จงสังเกตต้นมะเดื่อ **และต้นไม้อื่น ๆ ทุกต้น** ภาษาละตินในพระคัมภีร์ฉบับวุลกาตาเขียนว่า *Videte ficulneam et omnes arbores.* คำว่า **«และต้นไม้อื่น ๆ ทุกต้น»** มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงใช้ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติของต้นไม้เพื่ออธิบายการรู้จักอ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลา ไม่ได้มีหลักฐานชัดเจนว่าทรงกำหนดให้ต้นมะเดื่อเป็นนาฬิกา

นับถอยหลังสู่วันสิ้นโลกโดยเฉพาะ ยิ่งกว่านั้น พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าต้นมะเดื่อที่อิสราเอลต้นใดต้นหนึ่งจะหมดอายุขัยแล้วโลกจะสิ้นสุดลง

4. พระศาสนจักรคาทอลิกมีคำสอนอย่างไร?

พระศาสนจักรยืนยันความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสตเจ้า หรือ **Parousia (ปารูซีอา)** แต่ไม่สนับสนุนการกำหนดวันสิ้นโลกจากการคำนวณตัวเลข คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกมีข้อความสำคัญดังนี้

- **CCC 673:** มนุษย์ไม่อาจล่วงรู้วันหรือเวลาที่พระบิดาทรงกำหนดไว้
- **CCC 1040:** พระบิดาเท่านั้นทรงทราบวันและเวลาของการพิพากษาครั้งสุดท้าย
- **CCC 1041:** พระวาจาเรื่องการพิพากษาครั้งสุดท้ายเป็นการเชื้อเชิญให้มนุษย์กลับใจ เปลี่ยนแปลงชีวิต และประกาศความหวังอันเป็นสุขในการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ซึ่งสอดคล้องกับพระดำรัสของพระเยซูเจ้าในมัทธิว 24:36 ว่าไม่มีใครรู้วันและเวลานั้น แม้แต่ทูตสวรรค์ มีแต่พระบิดาเท่านั้น

5. ข้อคิดสำหรับเพิ่มเติม

แม้ว่าเคยมีนักตีความพระคัมภีร์บางกลุ่มพยายามคำนวณวันสิ้นโลกจากต้นมะเดื่อ บางคนบอกว่าหนึ่งชั่วอายุคนคือ 40 ปี บางคนบอกว่า 70 ปี และบางคนบอกว่า 80 ปี แต่น่าสังเกตว่า **พระเยซูเจ้าไม่เคยทรงสอนให้เรานับอายุของต้นมะเดื่อ พระองค์ทรงสอนให้เราสังเกตการแตกใบใหม่ของมัน พระองค์มิได้ทรงเชื้อเชิญให้เราคำนวณว่าโลกจะสิ้นสุดเมื่อไร แต่ทรงเชื้อเชิญให้เราพิจารณาว่า เมื่อไรชีวิตเก่าที่เต็มไปด้วยบาปของเราจะสิ้นสุดลงเสียที**

เมื่อไรความเกลียดชังในหัวใจของเราจะสิ้นสุดลง?
เมื่อไรความเห็นแก่ตัวของเราจะสิ้นสุดลง?
เมื่อไรความบาดหมางระหว่างเรากับพี่น้องจะสิ้นสุดลง?
เราไม่รู้ว่าวันสุดท้ายของโลกคือวันไหน และไม่รู้ว่าวันสุดท้ายของชีวิตเราคือวันไหน แต่เรารู้ว่าวันนี้เรายังมีโอกาสที่จะรัก ให้อภัย และกลับใจ
สำหรับคริสตชน วันสิ้นโลกมิใช่วันที่ความหวังสิ้นสุดลง แต่เป็นวันที่ความหวังของเราบรรลุถึงความสมบูรณ์ในพระเยซูคริสตเจ้า
พระเยซูเจ้ามิได้ประทานต้นมะเดื่อให้เราเป็นนาฬิกานับถอยหลังสู่ความพินาศ แต่ให้เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังและการเริ่มต้นชีวิตใหม่

อย่ามัวแต่ค้นหาว่าโลกจะสิ้นสุดเมื่อไร จนลืมถามตนเองว่า เมื่อไรเราจะเริ่มดำเนินชีวิตอย่างที่พระเจ้าทรงปรารถนาเสียที

วิษณุ ธัญญอนันต์ จาก Koinonia of Saint John